

Garnitzenklamm deel 1 t/m 4

**Klammwirt - Garnitzenklamm deel 1, 2, 3 en 4 - Eindpunt Klauze -
deel 4 - Forststrasse - Klammwirt**

7 uur, 16km, 550 hoogtemeters (Voor alle 4 delen)

Misschien wel de mooiste kloof (*Klamm*) van Oostenrijk is de Garnitzenklamm. Deze route kun je heel goed lopen bij zeer warm weer. In de nauwe kloof loop je het meest in de schaduw en het koude water van de beek houdt de lucht aangenaam koel.

Bestaat deel 1 nog uit een breed pad, in deel 2 wordt dit smaller. In deel 3 is het soms klauteren over rotsen, maar dit is nog prima te doen. Voor deel 4 is *Schwindelfreiheit* vereist. Het pad is soms maar 20cm breed en gaat hoog langs een rotswand. Overal zijn wel voldoende hulpmiddelen en veiligheidsvoorzieningen aangelegd zodat het nooit gevaarlijk wordt.

De officiële afstand tot het eind van de kloof is 6km. Dit geldt dus ook voor de terugweg. Door het bos terug, inclusief deel 4, is zeker 10km maar dit loopt wel vlotter dan terug door de kloof. Het hoogteverschil tussen startpunt en eindpunt is 550m. De werkelijk te lopen hoogtemeters zijn aanzienlijk meer omdat het pad veel op en neer gaat. De officiële *Klamm* looptijd heen en terug van 5 uur is best haalbaar, maar dat is zonder pauzes. Je wilt toch ook lunchen en af en toe van al dat moois genieten? Wij hebben er 7 uur over gedaan.

Vanaf de rotonde in het centrum van Hermagor moet je in westelijke richting rijden, richting Kötschach, Nassfeld. 200 Meter na de rotonde in een bocht naar rechts, moet je links afslaan door een woonwijk van Hermagor. De *Klamm* staat daar aangegeven en is verder eenvoudig te vinden. Bij de *Klamm* is een ruime parkeerplaats, maar je kunt

ook 50m eerder bij *Gasthof Klammwirt* parkeren. Daar moet je na de wandeling toch al zijn om dat na 7 uren lopen verdiende biertje tot je te nemen.

Bij de ingang wordt entreegeld gevraagd. Met dit geld wordt de kloof na iedere winter weer hersteld van de schade aan bruggen en paden. Ook krijgen we wat informatiemateriaal mee.

De zwarte pijlen met de nummers 1 t/m 4 zijn de eindpunten per deel. Ik heb de route hieronder ook in 5 stukken omschreven (4 delen en de terugweg).

===== DEEL 1 =====

(Rood aangegeven op de kaart) De route door de kloof levert geen moeilijkheden op. Verdwalen kan niet want er is maar één pad! Alleen bij het einde van deel 2 en deel 3 kunnen we keuzes maken.

Het eerste deel van de kloof gaat over een breed pad met mooi aangelegde trappen en bruggen. De kloof is nergens geschikt voor rolstoelen of kinderwagens, maar in deel I wel voor iedereen te belopen.

Het is er wel erg toeristisch en druk. Er zijn veel medewandelaars op gypsen slippers die alleen dit deel afleggen en dan toch 'waar voor hun geld' krijgen. Het is

werkelijk indrukwekkend hoe de beek door de kloof slingert. Ook de uitzichten naar boven zijn mooi.

Er wordt een looptijd aangegeven van drie kwartier en je moet dan over dezelfde route terug. Dat kost je nog eens drie kwartier. Maar je mag natuurlijk ook heerlijk de hele dag bij een waterval blijven zitten.

Via boogbruggen gaan we steeds van de ene naar de andere zijde van de kloof. De bruggen zijn niet heel breed, maar goed beveiligd, zodat ook kleine kinderen mee kunnen die verder nog geen wandelervaring hebben (Misschien willen ze na deze wandeling zelfs wel meer!).

Op verschillende plaatsen komen we langs fraaie watervallen waaronder kleine helder blauwe meertjes zijn ontstaan. Terugkeren vanaf deel I kan op elk gewenst moment. Via dezelfde route retour.

===== DEEL 2 =====

(Lichtgroen aangegeven op de kaart) In deel 2 wordt het al aardig rustiger. Hier valt op slippers niet meer te lopen. De paden worden smal en we lopen voornamelijk over rotsen met hier en daar een klein klimmetje. Het pad loopt soms onder langs de beek en soms hogerop langs de rotswanden. Voor de gemiddelde wandelaar geen enkel

probleem. Je moet voldoen aan wat de Oostenrijkers met een mooi woord *Trittsicherheit* noemen.

Aan het einde van dit stuk kloof kunnen we de keuze maken om terug te keren, of via het bos boven de kloof terug te gaan. In het laatste geval moeten we de rots opklimmen bij de rood/witte merktekens die foto hiernaast staat afgebeeld. Dat lijkt moeilijker dan het is. Er zitten ijzeren treden in de rots waarmee je gemakkelijk omhoog komt.

Op de rots staat de voet van een brug over de beek. Een korte, maar steile *Steig*, deels voorzien van houten en stenen traptreden, brengt ons op het bospad waarover we terug naar het beginpunt kunnen. De terugweg wordt onderaan deze pagina beschreven. Hier links aanhoudend, brengt ons verder naar deel 3 van de route.

===== DEEL 3 =====

(Lichtblauw aangegeven op de kaart) Het wordt steeds mooier, zeg maar ruiger. Het pad gaat meer op en neer, de afgronden steiler.... het wordt nu echt leuk en rustig.

De bruggen zijn hier soms primitiever en er was in 2006 zelfs een brug die alleen door het beklimmen van een losse ladder te bereiken was. De kloof verandert ieder jaar en hij wordt steeds weer aangepast. Regelmatig komen we op een stuk waar het pad is weggespoeld en een kleine omleiding nodig is om de route te kunnen vervolgen. Dat kan ook een steil modderig stukje vol haarspeldbochtjes zijn wat dus meer geschikt is voor de wat serieuzere wandelaar.

Daar waar het pad smal is en hoog langs een rotswand loopt, zijn voldoende kettingen of staaldraad bevestigd waaraan we ons vast kunnen houden. Bij een uitgliertje kan dan niet veel gebeuren. Onze kinderen houden deze VERPLICHT vast en de ouders geven het goede voorbeeld. Ze zijn er niet voor niets aangelegd! Toch gebeuren er regelmatig ongelukken, getuige de herinneringsbordjes en kruisjes aan de rotswand die je overal in Oostenrijk op dit soort bergpaden tegenkomt. Ik vraag me wel eens af of zij zich vasthielden of dat zij het niet zo nodig vonden.

Halverwege deel 3 moeten we een steile rots af van 3 meter en dan direct weer een rots van 5 meter omhoogklimmen. Ook daar zijn prima voorzieningen voor aangelegd, zodat het geen probleem oplevert. In de rotswanden zitten ijzeren beugels als tredes en er hangt een touw of een ketting waaraan we ons vast kunnen houden. Met het touw in de hand lijkt het wel *abseilen*. De kinderen vinden het prachtig. We hebben een klein

hondje die we gewoon op deze plaatsen aan elkaar doorgeven. Met grotere honden is dit niet meer te doen.

Het eindigt bij een breed bospad (*Forstweg*) die via een brug over de beek loopt. Net voorbij de brug is een mooie picknickplaats bij grote stenen waar de beek tussendoor dendert. Onder de brug in de schaduw aan het water zitten kan ook. Via dit brede pad kunnen we door het bos terug naar de parkeerplaats. De route wordt goed aangegeven.

===== DEEL 4 =====

(Blauw aangegeven op de kaart) In deel 4 wordt het menens en kun je beter niet te veel valangst of hoogtevrees hebben. Ik ben ook niet helemaal vrij van valangst maar de aanwezige kettingen maken het voor mij mogelijk dit nog te lopen (Ga niet tegen beter weten in door, wees eerlijk tegen jezelf en stop voor er ongelukken gebeuren). Kleine kinderen vinden dit het mooiste deel, maar het kan gevaarlijk zijn. Aan het handje vasthouden is niet mogelijk, omdat er klimmetjes bij zijn waar je zelf beide handen hard nodig hebt. Bedenk dus goed wat ze aankunnen.

Hiernaast op de foto zie je hoe het pad langs de rotswand kronkelt. Een stukje verderop wordt het nog smaller, meer een richel i.p.v. een pad. Ook daar heb ik hier een foto van geplaatst. De goed bevestigde staalkabel maakt het mogelijk zonder speciale uitrusting verder te komen.

In het laatste stuk zitten een paar steile klimmetjes waar we zowel handen als voeten nodig hebben om omhoog te komen. Er hangen kettingen om ons te helpen. Op die plaatsen lijkt het meer op bergbeklimmen dan op wandelen.

En dan zien we eindelijk het eindpunt: De *Klauze*. Net voorbij deze gemetselde muur wordt het dal breder en kunnen we rustig aan de beek zitten om even op adem te komen. Tevens is dit een prima plek om de waterflessen opnieuw te vullen met het heerlijk koude water van de beek voor de terugweg.

Vanaf dit punt kun je eventueel verder naar de Nassfeldpass of de Kühwegeralm (2,5 uur) met overnachtingsmogelijkheden voor wie een meerdaagse tocht wil maken (zie routes Nassfeld voor suggesties dag 2).

===== Terugweg =====

Terug kunnen we in deel 4 alleen via dezelfde route. Eenmaal weer terug bij het eindpunt van deel 3, gaan we links van de beek het brede bospad op om dan gelijk rechts aan te houden. (Groen aangegeven op de kaart) Het pad gaat de eerste helft afwisselend wat omhoog en omlaag, maar nergens heftig. Van rechts komt het pad (*Steig*) er bij waar we bij het einde van deel 2 omhoog hadden kunnen gaan.

Nog iets verder krijgen we de keuze deze *Forstweg* verder omlaag te gaan of een pad rechts naar beneden te nemen. Het St. Urbani-kerkje wordt daar aangegeven. (Groen aangegeven op de kaart)

Dit is een leuke kortere route naar beneden, maar bevat ook een *Steig*, een lang en steil pad omlaag. Deze is prima te lopen, maar het kan zwaar tegenvallen als je je al vermoeid begint te voelen. Het hoofdpad door het bos gaat langzaam dalend omlaag en is veel gemakkelijker te lopen, maar de afstand is langer en het pad is saaier. (Geel aangegeven op de kaart)

Beneden komen we op de asfaltweg Hermagor - Klamm waar we rechtsaf slaan en na 500m weer terug zijn bij het beginpunt; de Klammwirt. Er wordt heerlijke *Strüdel* met ijs en slagroom geserveerd!

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |